

Kulturministeriet har udtrykt tvivl om, hvorvidt de 3 sidstnævnte udvalg, der er nævnt under Kulturministeriet, er omfattet af ligestillingsloven. Efter Ligestillingsafdelingens vurdering kan der være tvivl om, hvorvidt Anti Doping Danmark er det.

Spm. nr. S 3232

Til socialministeren (8/5 03) af:

Pia Kristensen (DF):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage i forhold til de kommuner, der ikke gennemfører de lovpligtige tilsyn med deres plejehjem?«

Begrundelse

Ifølge JP København dags dato er Københavns Kommune ikke ene om at bryde loven ved at springe de obligatoriske tilsyn med byens plejehjem over.

En rundspørge til 17 kommuner i Københavns og Frederiksborg Amt viser, at flere kommuner har undladt at føre de to lovpligtige tilsyn pr. plejehjem i 2002.

Spørgeren finder, at det er dybt kritisabelt, og mener, at ministeren må skride ind over for disse kommuner og dermed forpligte dem til at gennemføre de lovpligtige tilsyn.

Svar (19/5 03)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg er enig med spørgeren i, at det er dybt kritisabelt, at der åbenbart er kommunale myndigheder, der ikke kan finde ud af at udføre tilsyn med plejehjem mv. i overensstemmelse med lovgivningen. Selv om der i maj 2001 blev vedtaget en lovgivning, der fastlagde præcise retningslinier for tilsyn i plejehjem mv., er det jo ikke en ny opgave for de kommunale myndigheder, at der skal føres tilsyn med, hvordan de kommunale opgaver løses. Tilsynsforpligtigheden er og har altid været en del af kommunernes primære opgave, nemlig at agere som myndighed overfor borgerne. Det fremgår da også direkte af reglerne om tilsyn med plejehjem, at tilsynet skal varetages som en myndighedsopgave.

Netop på det sociale område er kommunernes myndighedsansvar meget tydeligt, fordi store dele af den sociale lovgivning er rammelovgivning. Folketinget udstikker de overordnede rammer ud fra en forudsætning om, at de kommunale myndigheder påtager sig det ansvar, de har for at fylde rammerne ud, og sikre at lovgivningen efterleves. For at øge kommunalbestyrelsernes opmærksomhed på, at deres primære opgave er at varetage myndighedsopgaver i forhold til borgerne i kommunen, er det med lovgivningen om frit valg af leverandør af personlig og praktisk hjælp blevet præciseret, at der skal ske adskillelse af de kommunale myndigheds- og leverandøropgaver.

Folketinget og jeg som socialminister må nødvendigvis have det udgangspunkt, at myndigheder – også kommunale myndigheder – tager Folketingets lovgivning alvorligt. Udgangspunktet må og skal være at de kommunale myndigheder – både politikere og administrationen – er deres ansvar voksne. Men vi har jo også med de amtslige tilsynsråd lavet en sikkerhedsmekanisme, der kan gribe ind, hvis der er tvivl om, hvorvidt kommunerne faktisk handler, som de skal og følger Folketingets lovgivning.

Netop fordi kommunernes myndighedsansvar er så centralt, skal vi tage det meget alvorligt, når der dukker eksempler op på, at kommunerne forsømmer deres myndighedsforpligtelse. I den aktuelle sag om tilsyn med plejehjem har det betydet, at Socialministeriet, på baggrund af oplysninger i medierne om, at Københavns Kommune og Aalborg Kommune ikke har ført tilsyn med deres plejehjem, har bedt disse to kommuner om en redegørelse for deres tilsyn med plejehjem mv. Jeg vil – når jeg har modtaget redegørelserne fra Københavns Kommune og Aalborg kommune – tage stilling til, om der er grundlag for at sende sagerne videre til tilsynsmyndighederne.

Derudover har ministeriet kontaktet de 3 kommuner, der var navngivet i Jyllands-Posten København den 8. maj 2003. Alle 3 kommuner oplyste, at de er godt i gang med de tilsynsbesøg, der skal foretages i 2003.

Så sent som i marts 2003 har jeg benyttet lejligheden til at tilkædegive over for de kommunale myndigheder, hvad jeg finder er god tilsynspraksis. Det skete samtidig med offentliggørelsen af en undersøgelse om, hvordan 30 (anonyme) kommuner tilrettelagde tilsynsopgaven både i forhold til det almindelige tilsyn med hjemmeplejen mv. og det særlige tilsyn med be-